

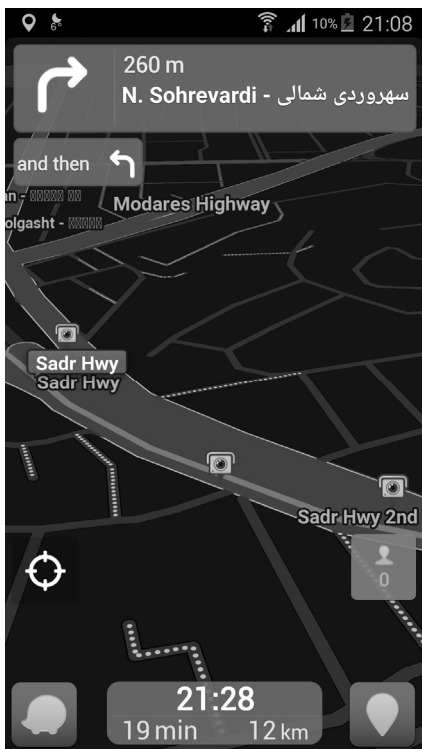
جمع‌سپاری و حریم خصوصی

شاید تنها راه محرمانه‌نگه‌داشتن اطلاعات، نگهداری برون‌خط (offline) آنها باشد. اساساً وب برای استفاده مشترک از اطلاعات به صورت برون‌خط (online) ساخته شده است.

جمع‌سپاری هم می‌تواند در جهت حفظ حریم خصوصی مردم عمل کند و هم خلاف جهت این مسیر. به عنوان مثال، مواردی مانند سایت Internet Eyes این توانایی را دارند که وارد حریم خصوصی افراد شوند. گروه‌های طرفدار حفظ حریم خصوصی در دنیای دیجیتال معتقدند که تصاویر دوربین‌های حفاظتی تصاویر و داده‌هایی شخصی هستند و فقط وقتی باید افشا شوند که به لحاظ قانونی مثلاً برای اثبات جرم ضروری باشد و از این تصاویر برای سرگرمی و بازی نمی‌توان بهره گرفت.

اما جمع‌سپاری همچون رمزنگاری می‌تواند در جهت حفظ حریم خصوصی به کار گرفته شود. به عنوان مثال، جمع‌سپاری می‌تواند هر جا حریم خصوصی به طور گسترده نقض شود، مثلاً دوربین‌هایی که درباره وجودشان اطلاع‌رسانی نشده باشد، به کار گرفته شود. به عنوان مثال، برنامه‌هایی مانند Waze در کاستن از تعداد جریمه‌های دوربین‌های سرعت‌سنج نقش بزرگی داشته‌اند. این برنامه‌ها

نزدیک شدن خودرو به دوربین‌ها را به راننده اطلاع می‌دهند. در نتیجه رانندگان هنگام عبور از برد دید دوربین حرکت خودرو را آهسته می‌کنند. برنامه‌های جمع‌سپاری گزارش کردن مکان دوربین‌های سرعت‌سنج را بسیار آسان کرده‌اند. □

در مجموع، نظر به این که خواست قریب به اتفاق مردم کم‌شدن جرائم است جمع‌سپاری می‌تواند در کاستن از جرائم مؤثر باشد.

جمع‌سپاری چیست؟

در وی‌کی‌پدیا در بخش تعریف جمع‌سپاری چنین آمده است:

جمع‌سپاری یا crowdsourcing را دو نویسنده نشریه Wired به نام‌های Jeff Howe و Mark Robinson در سال ۲۰۰۵ پس از مباحثاتی درباره روش‌های برون‌سپاری^۲ کارها به افراد با استفاده از اینترنت وضع کردند. Howe و Robinson به این نتیجه رسیدند که جمع‌سپاری شبیه به «برون‌سپاری یا outsourcing به جمع یا به crowd» است، و اصطلاح crowdsourcing را از آن نتیجه گرفتند.

در مجموع، جمع‌سپاری به عمل به دست آوردن سرویس، نظریه، یا محتوا از یک جامعه بزرگ برخط (به جای کارمندان یا عرضه‌کنندگان مرسوم) اشاره دارد. این جامعه بزرگ از تعداد زیادی داوطلب تشکیل می‌گردد، که هر کدام بخش کوچکی از یک کار بزرگ را انجام می‌دهند.

یک عیب جمع‌سپاری آن است که اعضای آن چون دستمزد نمی‌گیرند، مسئول نیستند. معمولاً هیچ قراردادی با اعضای دخیل در جمع‌سپاری بسته نمی‌شود.

جمع‌سپاری از اطلاعاتی که از افراد درباره اموری مانند ترافیک خودروها یا وضعیت هوا از طریق یک وسیله موبایل مانند گوشی به دست می‌آورد بهره می‌گیرد. اما هنگامی که ماشین‌ها و حس‌گرها برخط شوند، اطلاعات جمع‌سپاری را مستقیماً از آنها می‌گیرد.

اینترنت چیزها (Internet of Things) شامل تعداد زیادی از ابزارهای گوناگون است که از طریق اینترنت می‌توانند ارتباط برقرار کنند و در جمع‌سپاری به گونه‌ای مؤثر مشارکت کنند. اطلاعات به دست آمده می‌تواند یک کلان‌داده‌ها^۳ را شکل دهد که با برنامه‌های تحلیل کلان‌داده‌ها^۴ می‌تواند بینش‌های جدیدی را فراهم کند.

² outsourcing

³ Big Data

⁴ Big Data analytics